

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: Pn-888/2021-55

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E N J E

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sucu toga suda Goranu Goluži, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Eugena Šišića iz Vukovara, Đergajska 28, OIB: 15887905975, zastupanog po punomoćniku Ivici Čuturiću, odvjetniku iz Zagreba, protiv tuženika Hrvatske autoceste d.o.o. Zagreb, Širolina 4, OIB: 57500462912 i umješača na strani tuženika Wiener osiguranje Vienna Insurance Group d.d., Zagreb, Slovenska 24, OIB: 52848403362, zastupanog po punomoćniku Anti Puljizu, odvjetniku iz Zagreba, radi naknade štete, nakon održane glavne i javne rasprave, zaključene dana 22. travnja 2026. godine, u prisutnosti zamjenika punomoćnika tužitelja Franke Vugec, odvjetnice iz Zagreba, punomoćnika tuženika Lorene Emenc i zamjenika punomoćnika umješača Roka Parlova, odvjetničkog vježbenika kod odvjetnika Ante Puljiza iz Zagreba, dana 27. svibnja 2026. godine

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku Hrvatske autoceste d.o.o. Zagreb, Širolina 4, OIB:57500462912, isplatiti tužitelju Eugenu Šišiću iz Vukovara, Đergajska 28, OIB: 15887905975, iznos od 2.112,00 EUR zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 14. siječnja 2021. godine do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije kalendarskog dana tekućeg polugodišta pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine za tri postotna poena, sve u roku od 15 dana.

II. Odbija se tužitelj Eugen Šišić s dijelom zahtjeva u iznosu od 664,33 EUR zajedno sa zateznom kamatom od 28.11.2020. godine do isplate, te za tijek zateznih kamata na dosuđeni iznos od 2.112,00 EUR za razdoblje od 28.11.2020. godine do 13.01.2021. godine.

r i j e š i o j e

I. Utvrđuje se da je tužba povučena za iznos od 674,46 eur.

II. Nalaže se tuženiku Hrvatske autoceste d.o.o. Zagreb, Širolina 4, OIB:57500462912, isplatiti tužitelju Eugenu Šišiću iz Vukovara, Đergajska 28, OIB: 15887905975, trošak parničnog postupka u iznosu od 2.916,29 eur zajedno sa zateznom kamatom koja teče od 27. svibnja 2026. godine do isplate, po stopi koja se za svako polugodište određuje uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine za tri postotna poena, sve u roku od 15 dana.

III. Odbija se zahtjev tužitelja Eugena Šišića za naknadu parničnog troška preko dosuđenog iznosa, kao neosnovan.

IV. Odbija se zahtjev umješaka tuženika Wiener osiguranje Vienna Insurance Group d.d., Zagreb, Slovenska 24, OIB: 52848403362, za naknadu parničnog troška, kao neosnovan.

O b r a z l o ž e n j e

1. Tužitelj u tužbi od 1. travnja 2021. godine navodi da je dana 22.06.2019. godine na kolniku autoceste A1, kod naselja Draganić, stradao u prometnoj nezgodi kao vozač osobnog vozila reg. ozn. VU 297-DJ. Do nezgode je došlo na način da je na gore navedeno vozilo tužitelja naletjela divlja životinja – divlja svinja. Za održavanje autocesta sukladno čl. 81. Zakona o cestama (NN 84/11, 22/13, 54/13, 148/13, 92/14, 110/19) nadležne su Hrvatske autoceste d.o.o. Tužitelj navodi da je u nezgodi zadobio ozljede opisane u priležećoj medicinskoj dokumentaciji, zbog čega mu je pružena medicinska pomoć u Općoj županijskoj bolnici „Vukovar“ u Vukovaru.

Tužitelj u skladu sa odredbom iz čl.1100., st. 1. i 2. i čl.1095. Zakona o obveznim odnosima potražuje sljedeću naknadu štete:

- zbog povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje i za tuđu pomoć i njegu 26.000,00 kn / 3.450,79 eur. Tužitelj navodi da se u mirnom postupku dana 27. 11. 2020. godine, odštetnim zahtjevom obratio tuženiku koji je isti otklonio kao neosnovan. Sukladno čl. 12. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu (NN 151/05, 36/09, 75/09, 76/13, 152/14), tužitelj potražuje zakonsku zateznu kamatu na iznos neimovinske i imovinske štete počevši od 28.11.2020. godine pa do isplate. Međutim, nakon provedenog medicinskog vještačenja, tužitelj konačno postavljenim tužbenim zahtjevom, u podnesku od 5.12.2025. godine (list 372-376 spisa) potražuje zbog povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje i za tuđu pomoć i njegu 2.776,33 eur zajedno sa zateznom kamatom koja teče od 28.11.2020. godine do isplate te parnični trošak zajedno sa zateznim kamatama koje teku od donošenja prvostupanjske presude do isplate. Tuženik niti umješak se djelomičnom povlačenju tužbe iz podneska tužitelja od 5.12.2025. godine za iznos od 674,46 eur nije protivio, pa se temeljem čl. 193. st. 2. ZPP-a smatra da su pristali na djelomično povlačenje tužbe te je stoga riješeno kao pod točkom I. izreke rješenja. Isto tako, valja reći da je sud dopustio miješanje Wiener osiguranju Vienna Insurance Group d.d., Zagreb, Slovenska 24, na strani tuženika, iako se tužitelj tome protivio, jer je umješak, kako navodi, imao sklopljen ugovor o osiguranju za predmetnu dionicu autoceste s tuženikom, pa stoga očigledno i ima pravni interes za miješanje.

2. Tuženik Hrvatske autoceste d.o.o. u odgovoru na tužbu osporava odgovornost i uzročno-posljedičnu vezu između postupanja tuženika i predmetne prometne nesreće koja se dogodila dana 22.06.2019. godine na autocesti A1, naletom osobnog vozila reg. ozn. VU 297-DJ na divlju svinju. Tuženik navodi da iz ovako postavljenog tužbenog zahtjeva nije razvidno u čemu bi se točno sastojao propust tuženika radi kojeg bi došlo do prometne nesreće. Sama činjenica kako se divlja svinja nalazila na kolniku autoceste, kako navodi tuženik, sama po sebi ne znači i ne može značiti da tuženik nije u potpunosti u svemu postupio sukladno zakonskim propisima i pravilima struke. Tuženik ističe kako je u cijelosti postupio sukladno Zakonu o cestama (NN 84/11, 18/13, 22/13, 54/13, 148/13 i 92/14), Pravilniku o održavanju cesta (NN 90/14) te Pravilniku o ophodnji javnih cesta (NN 75/14). Navodi da iz radne dokumentacije za predmetni dan nadležne Tehničke jedinice održavanja, koju je tuženik dužan voditi, proizlazi kako je ophodnja dionice autoceste organizirana i obavljena u redovitim ophodnjama kojom prigodom nisu uočeni bilo kakvi nedostaci kako na kolniku tako niti na zaštitnoj ogradi niti je uočena bilo koja životinja unutar ograđenog prostora autoceste. Dojava o životinji nije bilo te je nastanak prometne nesreće bilo prvo saznanje o životinji na autocesti. Također tuženik navodi, kako je Zaštitna žičana ograda na predmetnoj dionici postavljena sukladno propisima i uredno je održavana. Zaštitna ograda je postavljena u skladu s općim tehničkim uvjetima i projektnom dokumentacijom te je za autocestu, što uključuje i zaštitnu ogradu izdana uporabna dozvola. Tijekom očevida nisu uočena bilo kakva oštećenja Zaštitne žičane ograde niti je pronađeno mjesto koje bi omogućilo pristup životinji u ograđeni prostor autoceste, te nije utvrđeno da je do predmetnog događaja došlo kršenjem prometnih propisa od strane pravne osobe nadležne za gospodarenje tim dijelom prometnice. U policijskoj potvrdi br. 511-05-13/65-P-540/2019. od 19. srpnja 2019. navodi se: „Tijekom obavljanja očevida sa obje strane kolnik autoceste, u dužini od oko 500 metara, izvršen je pregled zaštitne žičane ograde, kojom prilikom na istoj nisu zamjećena oštećenja, niti je pronađeno mjesto koje bi omogućilo pristup divljači u ograđeni prostor autoceste.“ Stoga protiv tuženika nije pokrenut prekršajni postupak koji bi bio pokrenut da je bilo propusta na strani tuženika. Iz potvrde ne proizlazi da bi bilo povrijeđenih u prometnoj nesreći. Iz svih dokaza nesporno proizlazi kako je tuženik poduzeo sve mjere za omogućavanje odvijanja sigurnog prometa autocestom, u potpunosti sukladno propisima i pravilima struke. Naime, navedenim propisima definirana je svaka radnja (mjera i rok izvršenja) koje su osobe nadležne za održavanje autoceste dužne poduzeti prilikom održavanja javne ceste odnosno način na koji vode brigu i poduzimaju primjerene mjere radi omogućavanja odvijanja sigurnog i nesmetanog prometa na javnoj cesti kao i uspostava i učestalost ophodarske službe te tko je odgovoran za prekršaj zbog nepoštivanja istih propisa u svakom trenutku na svim dijelovima autoceste. Ovo upravo iz razloga što djelatnost održavanja kolnika autoceste nije moguće urediti na način da na svakom metru stoji po jedan radnik te da odmah po nastanku opasnosti ukloni izvor opasnosti, a i u tom slučaju nije u cijelosti izvjesno da bi se prometne nesreće u potpunosti mogle izbjeći. Nadalje, tuženik navodi da su ophodnje i popravci na autocesti organizirani svakodnevno od 0:00 do 24:00 sati, na način da ophodarska služba redovito u određenim vremenskim razmacima obilazi autocestu i konstatira uočene nedostatke. Na takav način bila je organizirana ophodnja i predmetnog dana te su poduzete sve mjere kako bi se osiguralo sigurno i nesmetano odvijanje prometa. Iz putnog radnog lista proizlazi da je ophodarska služba neposredno prije štetnog događaja, između 21:20 i 22:30 sati, 1 sat prije, prošla tim dijelom autoceste kada nisu nađena oštećenja ograde (ZŽO). Ophodar je i nakon

nesreće pregledao ZŽO i nije našao nikakva oštećenja. Slijedom navedenog, tuženik ističe da tužitelj ničim nije dokazao da bi tuženi propustili voditi brigu i poduzimati mjere za sigurno odvijanje prometa što bi za posljedicu imalo prometnu nezgodu odnosno izostaje uzročno posljedična veza između prometne nezgode s postupanjem odnosno propuštanjem tuženika. Tuženik ističe da se nalet na divlju svinju na spornoj dionici autoceste ne može pripisati neredovnom odnosno protupravnom postupanju tuženika. Nadalje, tuženik ističe kako je člankom 50. Zakona o cestama stavkom 1. propisano kako se za štetu trećim osobama nastalu na javnoj cesti zbog naleta na divljač odgovara po osnovi krivnje dok je st. 2. propisano da pravna osoba koja upravlja javnom cestom, odnosno koncesionar odgovara za štetu iz stavka 1. čl. 50. Zakona o cestama, nastalu na javnoj cesti ukoliko javna cesta, na zahtjev osobe koja gospodari lovištem nije označena prometnom signalizacijom i opremom sukladno posebnim propisima. Međutim, tuženik nije od lovačkog društva koje upravlja lovištem, a niti od nadležne policijske uprave dobio zahtjev za postavljanjem znaka "divljač na cesti". U predmetnom slučaju autocesta je bila opremljena odgovarajućom zaštitnom žičanom ogradom. Dakle, pojava životinje na kolniku po kojem se kretalo vozilo tužitelja je, kao navodi tuženik, nenadani događaj koji tuženik u danim okolnostima, imajući u vidu sve mjere koje je poduzeo za osiguranje nesmetanog i sigurnog odvijanja prometa na predmetnoj cesti, nije mogao spriječiti, čime je dokazao da je šteta nastala bez njegove krivnje. Nadalje, tuženik navodi da je Zakonom o obveznim odnosima kao općim propisom propisano da za štetu od opasne stvari odgovara njezin imatelj po načelu objektivne odgovornosti dok cesta sama po sebi nije opasna stvar. Tuženik ističe doprinos vozača vozila odnosno isključivu odgovornost jer je bio u obvezi brzinu kretanja prilagoditi osobinama i stanju na cesti na kojoj je vrijedilo ograničenje brzine 100km/h odnosno isključiva odgovornost vozača po kriteriju objektivne odgovornosti kao imatelja opasne stvari - vozila u pokretu. Tuženik u odgovoru na tužbu još dodaje da je u vrijeme štetnog događaja imao zaključen ugovor o osiguranju od opće odgovornosti na predmetnoj dionici kod osiguravajućeg društva Wiener osiguranje d.d. pa predlaže sudu, sukladno čl. 211. Zakona o parničnom postupku, obavijestiti o parnici naznačeno osiguravajuće društvo, kako bi isto moglo sukladno čl. 206. Zakona o parničnom postupku stupiti u parnicu kao umješač. Slijedom navedenog, tuženik predlaže da sud odbije tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti te da naloži tužitelju da u roku od 15 dana naknadi tuženiku prouzročeni parnični trošak.

3. Umješač na strani tuženika Wiener osiguranje Vienna Insurance Group d.d., Zagreb, navodi da je tuženik kod njih imao sklopljen ugovor o osiguranju od odgovornosti vezano za predmetnu dionicu auto ceste. Umješač se u cijelosti pridružuje navodima tuženika iznijetima u odgovoru na tužbu od 4.05.2021. godine, te ističe da tužiteljska strana nije dokazala da vezano na konkretan slučaj postoji protupravno postupanje tuženika te s tim u vezi posljedično osporava osnov tužbenog zahtjeva. Osporava i visinu neimovinske štete i visinu štete za tuđu pomoć. Predlaže odbiti tužitelja sa tužbenim zahtjevom.

4. U dokaznom postupku sud je izvršio uvid u potvrdu MUP-a od 19. srpnja 2019. godine (list 5-6 spisa), u medicinsku dokumentaciju (list 7-15 spisa), u odštetni zahtjev od 27.11.2020. (list 16 spisa), u dnevnik rada (list 26 spisa), u putni radni list (list 27-28 spisa), u zapisnik o prometnoj nesreći (list 29-31 spisa), u dopis Postaje prometne policije Karlovac (list 75 spisa), u Fotografije na CD-u (list 76 spisa), u službenu zabilješku (list 77-78 spisa), u Zapisnik o ispitivanju prisutnosti alkohola, opojnih droga

ili lijekova u organizmu (list 79-80 spisa), u zapisnik o preuzimanju divljači nastradale u prometnoj nesreći (list 81 spisa), u skicu (list 82 spisa), u dopis (list 83-84,87,91,95 spisa), u potvrdu o prometnoj nesreći od 12. srpnja 2019. (list 85-86,89-90,93-94,98-99 spisa), u službenu zabilješku (list 101 spisa), u prijavu (list 102-104 spisa), saslušan je svjedok Stipan Dankić (list 121-122 spisa), saslušan je tužitelj (list 122-123 spisa), provedeno je prometno vještačenje po vještaku dipl. ing. Srećku Hlišću (list 129-133 spisa), provedeno je medicinsko vještačenje po vještaku dr. Božidaru Šebečiću (list 276-278 spisa), u zdravstveni karton tužitelja (list 281-366 spisa).

5. Druge dokaze sud nije izvodio budući da stranke nisu stavljale dokaznih prijedloga, a što su dužne temeljem čl. 7. st. 1. i čl. 219. st. 1. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" br. 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23 - dalje: ZPP).

6. Na temelju tako izvedenog dokaznog postupka, a cijeneći dokaze svaki za sebe i u njihovoj ukupnosti, sukladno čl. 8. ZPP-a, ovaj sud je ocijenio da je konačno postavljeni tužbeni zahtjev djelomično osnovan.

7. Među strankama je sporna odgovornost i uzročno-posljedična vezu između postupanja tuženika i predmetne prometne nesreće koja se dogodila dana 22.06.2019. godine na autocesti A1, naletom osobnog vozila reg. ozn. VU 297-DJ na divlju svinju te osnovanost i visina te tijek zateznih kamata.

8. Iz izvedenih dokaza i to potvrde MUP-a od 19. srpnja 2019. godine (list 5-6 spisa), medicinske dokumentacije (list 7-15 spisa), dnevnika rada (list 26 spisa), putnog radnog lista (list 27-28 spisa), zapisnika o prometnoj nesreći (list 29-31 spisa), dopisa Postaje prometne policije Karlovac (list 75 spisa), službene zabilješke (list 77-78 spisa), Zapisnika o ispitivanju prisutnosti alkohola, opojnih droga ili lijekova u organizmu (list 79-80 spisa), zapisnika o preuzimanju divljači nastradale u prometnoj nesreći (list 81 spisa), skice (list 82 spisa), dopisa (list 83-84,87,91,95 spisa), potvrde o prometnoj nesreći od 12. srpnja 2019. (list 85-86,89-90,93-94,98-99 spisa), službene zabilješke (list 101 spisa), te prijave (list 102-104 spisa), jasno proizlazi da je dana 22.06.2019. godine na kolniku autoceste A1, kod naselja Draganić, tužitelj stradao u prometnoj nezgodi kao vozač osobnog vozila reg. ozn. VU 297-DJ te da je do nezgode došlo na način da je na gore navedeno vozilo tužitelja naletjela divlja svinja, kao i da je u nezgodi tužitelj zadobio ozljede opisane u priležećoj medicinskoj dokumentaciji, zbog čega mu je pružena medicinska pomoć u Općoj županijskoj bolnici „Vukovar“ u Vukovaru, a što među strankama i nije sporno.

9. Svjedok Stipan Dankić u svom iskazu navodi da je moguće da je to bilo 22.06.2019. na kolniku auto ceste A1 kod naselja Draganić prema Jaski u smjeru Zagreba i to negdje u noći oko 23,25, a i padala je kiša. Napominje da je on kao ophodar prošao tim dijelom auto ceste otprilike sat vremena prije tog naleta i nije primijetio nikakve probleme odnosno da bi zaštitna ograda bila oštećena niti je vidio divlje životinje u tom krugu auto ceste. Kada je došao u bazu u Lučkom kod naplatnih kućica oko 23,30 sati dobio je dojavu da treba izaći na teren zbog naleta divlje životinje. Navodi da je došao na lice mjesta s vozačem Zdravkom Pršiom. Bio je to nalet na divlju svinju koja je na mjestu uginula pa su ju odvezli u bazu u Lučko. Svjedok Dankić navodi da je već bila policija koja je radila uviđaj, a kolega Pršić i on su pregledavali

zaštitnu ogradu i to 500 m s lijeve i 500 m s desne strane od mjesta naleta, a onda isto tako i drugu stranu. To su pregledavali na način da su baterijom hodali uz samu žičanu ogradu. Svjedok ističe da nigdje nisu našli nikakvo oštećenje zaštitne ograde, a kada je otprilike sat vremena prije naleta prošao tom dionicom ceste prolazio je s kombijem i nije vidio nikakvu divlju životinju niti oštećenje ceste. Ogradu je provjeravao na taj način da reflektor svijetli u zaštitnu ogradu, a oni se voze tim kombijem brzinom od oko 40 km/h zaustavnim trakom. Na upit suda svjedok je odgovorio da se na tom dijelu autoceste i ne dešavaju tako često naleti na divljač, ali nekad je moguće da to bude 2 puta tjedno, pa opet par mjeseci ništa i sl., da ne zna točno vrijeme kada se dogodio nalet, već da im stranke u nezgodi kažu kada se to desi, kao i da je njemu i kolegi trebalo da obiđu tu zaštitnu ogradu, odnosno svaki s jedne strane autoceste po 1000 m, otprilike možda pola sata.

10. Sud je prihvatio iskaz svjedoka Stipana Dankića kao logičan i uvjerljiv, osim u dijelu u kojem iz njegovog iskaza proizlazi da oštećenja u zaštitnoj ogradi nije bilo. Naime, usmjeravanje svjetla reflektora u zaštitnu ogradu, dok se djelatnici tuženika voze kombijem brzinom od oko 40 km/h - zaustavnim trakom i to po noći kada pada kiša, zasigurno nije nepogrešiv način utvrđivanja da nema oštećenja u zaštitnoj ogradi. Naime, notorna je činjenica da je u mjesecu lipnju trava i nisko raslinje oko zaštitne ograde toliko bujna da je nemoguće iz kombija samo pomoću svjetla reflektora utvrditi eventualnu oštećenost zaštitne ograde, jer da je ograda detaljno provjeravana, našla bi se rupa u zaštitnoj ogradi ili ispod nje kroz koju je divlja svinja ušla na trasu autoceste.

11. Tužitelj Eugen Šišić u svom iskazu navodi da je to bilo 22.6.2019., na kolniku autoceste A1, kod naselja Draganić i to u smjeru prema Zagrebu, da je vozio automobil marke Audi A4, da je s njim u autu bila supruga kao suvozač i šogorica. Kretao se brzinom od oko 100 do 110 km/h jer je bila noć i padala je kiša. Ispred njega je bio autobus koji je počeo pretjecati lijevom pretjecajnom trakom, a otprilike kada je bio paralelno s autobusom i to negdje na sredini autobusa, primijetio je da je autobus napravio trzaj u lijevo prema njemu, pa je automatski pritisnuo kočnicu i usporio na možda nekih 80 – 90 km/h i onda je u jednom trenutku vidio samo njušku te divlje svinje, pa je divlju svinju pogodio otprilike prednjim dijelom u predjelu desnog fara i to u glavu, pa ju je možda i malo od udarca zarotirao, tako da mu je oštećena i desna strana vozila. Nadalje, tužitelj navodi da srećom nitko nije bio iza njega pa je samo stao na zaustavnu traku i pozvao policiju i ophodnju koji su došli na lice mjesta. Navodi da su pri udaru svi u automobilu bili vezani, ali da je on od udarca trznuo vratom i da ima problema i sa desnim ramenom. Bio je na bolovanju možda nešto više od mjesec dana, a zbog ramena je imao i poštede na poslu nakon bolovanja. Pomoć i njegu pružala mu je supruga, koliko je ona mogla jer je i ona bila ozlijeđena.

Na poseban upit tužitelj je odgovorio da je kasnije čuo od ophodara da ispred tog autobusa kojeg je pretjecao lijevom trakom se kretalo drugo osobno vozilo koje je prije njega naletjelo na tu istu divlju svinju, pa je stao ispred tužitelja parsto metara, ali tužitelj navodi da to vozilo nije vidio jer se ispred nalazio zavoj, ali da se taj autobus nije zaustavio jer nije naletio, odnosno udario divlju svinju. Prilikom samog kočenja i naleta na divlju svinju, kako tužitelj navodi, vjerojatno je mahinalno htio zaštititi suprugu koja je bila na suvozačevom mjestu pa je i krenuo rukom prema njoj, te pretpostavlja da je to razlog ozljede ramena. Tužitelj još dodaje da su oštećeno vozilo marke Audi A4 prodali nakon nezgode.

12. Sud je prihvatio iskaz tužitelja kao logičan i uvjerljiv, budući da je isti u suglasju i s drugim izvedenim dokazima, posebice nalazom i mišljenjem prometnog vještaka.

13. Prometni vještak dipl. ing. Srećko Hlišć u svom nalazu i mišljenju od 9.05.2022. godine (list 132-133) navodi da je provedena analiza nesreće pokazala da je tužitelj u noćnim uvjetima vožnje od kiše mokrog kolnika, upravljao osobnim vozilom lijevom voznom trakom autoceste A1 kod Draganića u smjeru Zagreba, brzinom od oko 110 do 110 km/h, pretječući autobus koji se kretao desnom trakom i napravio manevar ulijevo prema tužitelju, na što je tužitelj zakočio smanjivši brzinu na oko 80 do 90 km/h, da bi se tada s desne strane pojavila divlja svinja pa je došlo do udara prednjeg krajnje desnog dijela osobnog vozila u prednji dio tijela divlje svinje, nakon čega se tijelo divlje svinje povilo stražnjim dijelom ulijevo, kada dolazi do udara u prednji dio sredine desnog boka vozila tužitelja. Tužitelj kočenjem nije reagirao zbog zapažanja nailaska divlje svinje s njegove desne strane, koje je bilo ograničeno vremenskim uvjetima i položajem autobusa, već manevra autobusa u desnoj traci kojeg je pretjecao po lijevoj traci, pa je zbog navedenih okolnosti za tužitelja nesreća bila potpuno neizbježiva.

14. Sud je prihvatio nalaz i mišljenje vještaka dipl. ing. Srećka Hlišća kao stručan i objektivan te izrađen u cijelosti po pravilima struke. Da je to tako, potvrđuju i same stranke koje na nalaz i mišljenje vještaka nisu imale nikakvih prigovora.

15. Iz nalaza i mišljenja vještaka Hlišća jasno proizlazi da tužitelj kočenjem nije reagirao zbog zapažanja nailaska divlje svinje s njegove desne strane, koje je bilo ograničeno vremenskim uvjetima i položajem autobusa, već manevra autobusa u desnoj traci kojeg je pretjecao po lijevoj traci, pa da je zbog navedenih okolnosti za tužitelja nesreća bila potpuno neizbježiva. Slijedom navedenog, a imajući u vidu da vještak Hlišć ističe da se s obzirom na konstrukciju divlje svinje ne isključuje da bi naletna brzina bila u području po tužitelju iskazanih od 80 do 90 km/h, nakon što je prije toga tužitelj zakočio pri brzini od 100 do 110 km/h, po mišljenju suda zasigurno ne postoji odgovornost, odnosno eventualni doprinos tužitelja nastanku i visini štete.

16. Sukladno odredbi čl. 6. st. 1. Zakona o sigurnosti prometa na cestama („Narodne novine“ broj 67/08, 48/10, 74/11, 80/13, 158/13, 92/14, 64/15, 108/17, 70/19, 42/20, dalje u tekstu: ZSPC) ceste, kao osnova na kojoj se odvija promet, moraju se projektirati, izgrađivati, opremiti, održavati i štititi tako da odgovaraju svojoj namjeni i zahtjevima sigurnosti prometa u skladu s odredbama posebnog zakona i propisima donesenim na temelju toga zakona.

17. Nadalje, sukladno odredbi čl. 6. st. 2. ZSPC-a, pravna ili fizička osoba nadležna za održavanje ceste dužna je voditi brigu i poduzimati primjerene mjere glede omogućavanja odvijanja sigurnog i nesmetanog prometa.

18. Nadalje, sukladno odredbi čl. 139. ZSPC-a, autocesta je javna cesta posebno izgrađena i namijenjena isključivo za promet motornih vozila, njome se ne smiju kretati pješaci, zaprežna vozila, bicikli i životinje, sa zelenim pojasom i zaštitnom ogradom, u čiji se promet može uključiti, odnosno isključiti samo određenim i posebno izgrađenim priključnim prometnim trakama.

19. Nadalje, odredbom članka 78. stavka 1. Pravilnika o prometnim znakovima, signalizaciji i opremi na cestama („Narodne novine“ broj 92/2019), propisano je da su

zaštitne žičane ograde tehnička sigurnosna konstrukcija sa svrhom zaštite prometa od divljači i drugih životinja te sprečavanja prijelaza vozila i pješaka sa okolnih putova na trasu autoceste te ispod nadvožnjaka.

20. Isto tako, člankom 78. stavkom 2. Pravilnika zaštitne žičane ograde sastoje se od stupa, žičanog pletiva, žica za nastavak ograde, kuka za pričvršćivanje te sidara za osiguranje od rušenja, dok je stavkom 4. propisano da pletivo ograde mora biti učvršćeno metalnim klinovima u teren kako bi se spriječilo provlačenje životinja ispod ograde.

21. Sukladno pravnom shvaćanju koje je usvojeno na sjednici Odjela trgovačkih i ostalih sporova Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, održanoj dana 20. prosinca 2022. godine, za naknadu štete nastale naletom divljači na vozilo na autocesti pravna osoba koja upravlja autocestom odgovara po načelu predmnijevane krivnje. Kada je utvrđeno da se divljač nalazila na kolniku autoceste samim time dokazan je propust u održavanju autoceste od strane pravne osobe koja upravlja autocestom. Na tuženiku je teret dokazivanja činjenice da nije bilo njegovih propusta u održavanju autoceste pri čemu tužitelj nije dužan konkretizirati svaki pojedini propust ili štetnu radnju zbog kojih se divljač zatekla na kolniku autocestu.

22. Slijedom navedenog, a budući da iz dokaza provedenih u ovom postupku proizlazi da je na autocesti kojom upravlja tuženik došlo do naleta vozila tužitelja na divljač (divlju svinju), očigledno je da tuženik nije poduzeo sve potrebne mjere kojima bi se spriječio ulazak divljači na kolnik autoceste. Naime, iako tuženik navodi da je postavio zaštitnu žičanu ogradu koja je uredno održavana, svoje tvrdnje ne potkrepljuje dokazima. Naime, tuženik ističe da iz radne dokumentacije za predmetni dan nadležne Tehničke jedinice održavanja, koju je tuženik dužan voditi, proizlazi kako je ophodnja dionice autoceste organizirana i obavljena u redovitim ophodnjama kojom prigodom nisu uočeni bilo kakvi nedostaci kako na kolniku tako niti na zaštitnoj ogradi niti je uočena bilo koja životinja unutar ograđenog prostora autoceste. Dojava o životinji nije bilo te je nastanak prometne nesreće bilo prvo saznanje o životinji na autocesti. Također tuženik navodi, kako je Zaštitna žičana oграда na predmetnoj dionici postavljena sukladno propisima i uredno je održavana. Zaštitna oграда je postavljena u skladu s općim tehničkim uvjetima i projektnom dokumentacijom te je za autocestu, što uključuje i zaštitnu ogradu izdana uporabna dozvola. Tijekom očevida nisu uočena bilo kakva oštećenja Zaštitne žičane ograde niti je pronađeno mjesto koje bi omogućilo pristup životinji u ograđeni prostor autoceste, te nije utvrđeno da je do predmetnog događaja došlo kršenjem prometnih propisa od strane pravne osobe nadležne za gospodarenje tim dijelom prometnice. Nadalje navodi da u policijskoj potvrdi br. 511-05-13/65-P-540/2019. od 19. srpnja 2019. se navodi: „Tijekom obavljanja očevida sa obje strane kolnik autoceste, u dužini od oko 500 metara, izvršen je pregled zaštitne žičane ograde, kojom prilikom na istoj nisu zamjećena oštećenja, niti je pronađeno mjesto koje bi omogućilo pristup divljači u ograđeni prostor autoceste.“ Stoga protiv tuženika nije pokrenut prekršajni postupak koji bi bio pokrenut da je bilo propusta na strani tuženika. Nadalje, tuženik navodi da su ophodnje i popravci na autocesti organizirani svakodnevno od 0:00 do 24:00 sati, na način da ophodarska služba redovito u određenim vremenskim razmacima obilazi autocestu i konstatira uočene nedostatke. Na takav način bila je organizirana ophodnja i predmetnog dana te su poduzete sve mjere kako bi se osiguralo sigurno i nesmetano odvijanje prometa. Iz putnog radnog lista proizlazi da je ophodarska služba neposredno prije štetnog

događaja, između 21:20 i 22:30 sati, 1 sat prije, prošla tim dijelom autoceste kada nisu nađena oštećenja ograde (ZŽO). Ophodar je i nakon nesreće pregledao ZŽO i nije našao nikakva oštećenja. Slijedom navedenog, tuženik ističe da tužitelj ničim nije dokazao da bi tuženi propustili voditi brigu i poduzimati mjere za sigurno odvijanje prometa što bi za posljedicu imalo prometnu nezgodu odnosno izostaje uzročno posljedična veza između prometne nezgode s postupanjem odnosno propuštanjem tuženika.

23. Međutim, po mišljenju suda, kao što je već i navedeno, potpuno je jasno da je zaštitna ograda u lipnju obrasla travom i raslinjem i da se vožnjom automobilom zaustavnom trakom i svjetlom reflektora po noći i kiši ne može zasigurno utvrditi je li ograda negdje probijena ili ne.

24. Slijedom navedenog, jasno proizlazi da je gore citiranim odredbama nametnuta obveza tuženiku kao pravnoj osobi koja upravlja autocestama da spriječi tj. onemogući ulazak divljači na autocestu. Budući da je do naleta vozila tužitelja na divlju svinju došlo u prostoru koji je morao biti ograđen i na koji se ne bi smjelo moći ući ni na koji način, osim na za to predviđenim mjestima, činjenica da je divljač ipak nekako došla na prostor autoceste predstavlja upravo odgovornost tuženika, i on za štetu odgovara po načelu pretpostavljene krivnje, osim ako ne dokaže koji od razloga isključenja odgovornosti iz čl. 1067. ZOO-a.

25. Po mišljenju suda, a što potvrđuje i recentna sudska praksa, okolnost da se divljač našla na kolniku autoceste ukazuje da je postojala rupa ili procjep u zaštitnoj ogradi, odnosno da su vrata u zaštitnoj ogradi bila otvorena ili da zaštitna ograda nije bila pravilno postavljena, a da ovi propusti nisu postojali, odnosno da je tuženik oštećenja pravovremeno otklonio, do štetnog događaja ne bi došlo. Slijedom navedenog, a imajući u vidu i recentnu sudsku praksu, tužitelj nije dužan konkretizirati određeni propust ili štetnu radnju zbog koje se divljač našla na kolniku autoceste, već je dužnost tuženika osigurati sigurne uvjete za nesmetani promet, a što tuženik očigledno nije učinio budući da je do nezgode došlo upravo uslijed neprimjerenog održavanja i/ili postavljanja zaštitne žičane ograde. Slijedom navedenog, tuženik koji odgovara po kriteriju predmnijevane krivnje, po mišljenju ovog suda, nije dokazao da je poduzeo sve potrebne mjere kako bi se promet osigurao na neometan i siguran način sukladno odredbi čl. 17. st. 1. alineja 2. ZC-a te po odredbi čl. 26. ZC-a, te je stoga odgovoran za štetu iz predmetnog štetnog događaja.

26. Glede osnova i visine tužbenog zahtjeva provedeno je medicinsko vještačenje po dr. Božidaru Šebečiću koji u svom nalazu i mišljenju navodi da tužitelj Eugen Šišić rođen 1985. god. dana 22.06.2019. godine stradao u prometnoj nesreći kao vozač osobnog automobila prilikom naleta automobila na divlju svinju. Zadobio je istegnuće mišića uz vratnu kralježnicu i natučenje u desnom ramenu. Liječen je imobilizacijom desne ruke u miteli, mirovanjem, analgeticima. Proveo je fizikalnu terapiju. Dana 27.03.2020. učinio je MR desnog ramena, nađene su degenerativne promjene AC zgloba i tendinoza (degenerativne promjene) tetive mišića supraspinatusa a što nije posljedica ozljede iz štetnog događaja. Zbog zadobivene ozljede kod tužitelja je došlo do povrede tjelesnog i duševnog zdravlja. Vještak Šebečić nadalje navodi da prema priloženoj medicinskoj dokumentaciji i nalazu pri pregledu tužitelja, po završetku liječenja kod tužitelja nisu zaostale trajne posljedice (uredan opseg pokreta vrata i desnog ramena) koje bi dovele do smanjenja životne aktivnosti. Sadašnje tegobe

(povremeni bolovi u ramenu i terminalno bolna unutrašnja rotacija u ramenu) posljedica su degenerativnih promjena AC zgloba i terndinoze tetive mišića supraspinatusa. Vještak navodi da je tužitelj zbog zadobivenih ozljeda i tijekom liječenja trpio fizičke bolove jačeg intenziteta jedan dan, srednjeg intenziteta 8 dana i manjeg intenziteta 8 tjedna kumulativno. Tužitelj je trpio primarni strah jačeg intenziteta kratkotrajno u trenutku štetnog događaja. U nastavku liječenja trpio je sekundarni strah (zabrinutost za zdravlje i ishod liječenja) jačeg intenziteta jedan dan, srednjeg intenziteta 5 dana, manjeg intenziteta 5 tjedna kumulativno. Tuđa pomoć mu je bila potrebna u opsegu 2 sata dnevno 2 tjedna za obavljanje težih kućnih poslova, za nabavku i pripremu hrane I sl.. Zaključno, vještak navodi da je liječenje tužitelja završeno, odnosno da se zdravstveno stanje stabiliziralo 13.01.2021. godine.

27. Sud je prihvatio izrađeni nalaz i mišljenje dr. Božidara Šebečića kao jasan, stručan i argumentiran, imajući u vidu da je isti izrađen na temelju cjelokupne medicinske dokumentacije i zdravstvenog kartona tužitelja, a da je to tako potvrđuju i same stranke koje na nalaz i mišljenje nisu imale nikakvih prigovora.

28. Na temelju izvedenih dokaza sud nalazi utvrđenim da je tužitelju u predmetnom štetnom događaju povrijeđeno pravo osobnosti, i to pravo na tjelesno i duševno zdravlje, sukladno odredbi čl. 19. st. 2. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15 i 29/18; dalje: ZOO) čime mu je prouzročena neimovinska šteta iz čl. 1046. ZOO-a, a utvrđena težina povrede i okolnosti slučaja opravdavaju dosudu pravnične novčane naknade sukladno odredbi čl. 1100. st. 1. ZOO-a.

29. U ovoj pravnoj stvari došlo je do kumulacije nekoliko povreda prava osobnosti (prava na tjelesno i duševno zdravlje), a s obzirom na činjenicu povezanosti (isprepletenosti) oblika tih povreda sud smatra da je opravdano dosuditi jedan iznos pravične novčane naknade za sve povrede. Prilikom odlučivanja sud je vodio računa i o cilju kojem ta naknada služi te o tome da se njome ne pogoduje težnjama koje nisu spojive sa njezinom naravi i društvenom svrhom.

30. Odlučujući o visini pravične novčane naknade sud je uzeo u obzir gore navedene i obrazložene kvalifikatorne okolnosti, posebice na nalazom i mišljenjem vještaka utvrđenu vrstu, težinu i lokaciju zadobivenih ozljeda, dužinu trajanja i intenzitet bolova, način ozljeđivanja, te karakter, jačinu i trajanje straha, a koje se očituju na način opisan u nalazu i mišljenju vještaka, pa po ocjeni ovog suda tužitelju pripada pravična novčana naknada za povredu prava osobnosti u iznosu od 2.000,00 EUR.

31. Također, tužitelju je trebala tuđa pomoć u trajanju od ukupno 28 sati, a koju mu je pružala supruga (što proizlazi iz iskaza tužitelja). Sud na temelju čl. 223. Zakona o parničnom postupku ZPP-a nalazi da je primjerena cijena sata tuđe pomoći i njege u iznosu od 4,00 EUR, pa bi po ovoj osnovi tužiteljici u okviru postavljenog tužbenog zahtjeva pripadao iznos od 112,00 eur, a što je i u okviru postavljenog tužbenog zahtjeva.

32. Slijedom navedenog, tužitelju je na ime neimovinske štete i tuđe pomoći ocijenjen osnovanim ukupan iznos od 2.112,00 eur, dok je odbijen s dijelom tužbenog zahtjeva od 664,33 eur.

33. Temeljem čl. 29. st. 1. ZOO-a dužnik koji zakasni s ispunjenjem novčane obveze duuguje, pored glavnice i zatezne kamate.

34. Temeljem odredbe čl. 1103. ZOO-a obveza pravična novčane naknade neimovinske štete dopijeva danom podnošenja pisanog zahtjeva ili tužbe, osim ako je šteta nastala nakon toga, a navedeni stav izrazio je i Vrhovni sud Republike Hrvatske u svojoj odluci pod poslovnim brojem Rev-27/2022.

35. Tužitelj je tuženiku podnio odštetni zahtjev dana 27.11.2020. godine, a što među strankama i nije sporno i proizlazi iz potvrde o primitku na listu 16 spisa. Međutim, budući da vještak dr. Šebečić u svom pisanom nalazu i mišljenju (list 278 spisa), navodi da je liječenje tužitelja završeno, odnosno da se zdravstveno stanje stabiliziralo 13.01.2021. godine, tužitelju je na dosuđeni iznos dosuđena i zatezna kamata koja teče od slijedećeg dana odnosno od 14.01.2021. godine do isplate, dok je odbijen za tijek zateznih kamata na dosuđeni iznos u razdoblju od podnošenja odštetnog zahtjeva do 13.01.2021. godine.

36. Odluka o visini kamatne stope donesena je na temelju odredbe čl. 29. st. 2. ZOO-a.

37. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbi čl. 154. st. 2. ZPP-a te čl. 155. ZPP-a, odredbama važeće Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj 138/23; dalje: Tarifa), Uredbe o Tarifi sudskih pristojbi (Narodne novine broj 53/19, 92/21; dalje Uredba/21) i Uredbe o Tarifi sudskih pristojbi (Narodne novine broj 37/23; dalje: Uredba/23), vrijednosti predmeta spora konačno postavljenog tužbenog zahtjeva te priloženog troškovnika. Tako je tužitelju za sastav odštetnog zahtjeva od 27.11.2020.godine priznato 100 bodova (Tbr. 7. toč. 1. i 32. OT), za sastav tužbe od 1.4.2021. godine 100 bodova (Tbr. 7. toč. 1. OT), sastav podneska od 13.4.2021. godine 25 bodova (Tbr. 8. toč. 4. OT), sastav obrazloženog podneska od 1.6.2021. godine 100 bodova (Tbr. 8. toč. 1. OT), podnesak od 25.8.2021. godine 25 bodova (Tbr. 8. toč. 4. OT), zastupanje na ročištu dana 7.12.2021. godine 100 bodova (Tbr. 9. toč. 1. OT), podnesak od 21.12.2021. godine 25 bodova (Tbr. 8. toč. 4. OT), podnesak od 22.2.2022. godine 100 bodova (Tbr. 8. toč. 1. OT), zastupanje na ročištu dana 22.3.2022. godine 100 bodova (Tbr. 9. toč. 1. OT), sastav podneska 12.4.2022. godine 25 bodova (Tbr. 8. toč. 4. OT), podnesak od 13.6.2022. godine 100 bodova (Tbr. 8. toč. 1. OT), podnesak od 15.7.2022. godine 25 bodova (Tbr. 8. toč. 4. OT), zastupanje na ročištu dana 14.3.2023. godine 100 bodova (Tbr. 9. toč. 1. OT), sastav podneska 14.3.2023. godine 25 bodova (Tbr. 8. toč. 4. OT), podnesak od 22.1.2024. godine 25 bodova (Tbr. 8. toč. 4. OT), podnesak od 5.12.2024. godine 100 bodova (Tbr. 8. toč. 1. OT), zastupanje na ročištu dana 22.4.2026. godine 100 bodova (Tbr. 9. toč. 1. OT), te za zastupanje na ročištu za objavu presude 27.05.2026. godine 50 bodova (Tbr. 9. toč. 3. OT), što ukupno čini 2.225 bodova, a pomnoženo s vrijednošću jednog boda od 2,00 eur i uvećano za PDV od 25% ukupno iznosi 3.062,50 eur. Kada se ovom iznosu doda trošak sudske pristojbe na tužbu od 40,48 eur (koliko je već platio tužitelj) i trošak sudske pristojbe na presudu od 74,21 eur, dobije se iznos od 3.177,19 eur.

38. Sukladno čl. 154. st. 2. ZPP-a (NN 70/19), a budući da je tužitelj uspio u sporu glede osnova 100%, a glede visine 76,07% (2.112,00:2.776,33), odnosno ukupno

88,04%, a tuženik 11,96%, te da je razlika u uspjehu u korist tužitelja 76,08%, istom je priznat trošak od 2.417,21 eur.

39. Kada se gore navedenom iznosu doda kao nužan trošak prometnog vještačenja od 199,08 eur i trošak nužnog medicinskog vještačenja od 300,00 eura, dobije se iznos od 2.916,29 eur, a koliko je i dosuđeno tužitelju pod točkom II. izreke rješenja.

40. Zatezna kamata na parnični trošak dosuđena je od presuđenja do isplate na temelju čl. 151. st. 3. ZPP-a.

41. Tužitelju nije priznat trošak sastava podneska od 20.1.2023., podneska od 16.5.2024., podneska od 28.6.2014. i podneska od 11.11.2024. budući da isti sukladno čl. 155 ZPP-a, nisu bili potrebni za vođenje parnice. Naime, prvim podneskom tužitelj obavještava sud o promjeni punomoćnika, dok s ostala tri podneska požuruje sud i vještaka, a što se nikako po mišljenju suda ne može prevaliti na tuženika.

42. Budući da je tužitelju temeljem čl. 154. st. 2. ZPP-a dosuđen gore navedeni parnični trošak, odbijen je umješač na strani tuženika u cijelosti sa zahtjevom za naknadu parničnog troška.

43. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u izreci presude.

U Zagrebu 27. svibnja 2026. godine

Sudac:
Goran Goluža

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude je dopuštena žalba. Žalba se podnosi ovom sudu u roku od petnaest dana od dana dostave presude, a o njoj odlučuje županijski sud.

Dostaviti:

1. tužitelju po punomoćniku, uz rješenje o pristojbi na presudu od 74,21 eur
2. tuženiku
3. umješaču po pun.

Broj zapisa: **9-30888-a14fd**

Kontrolni broj: **094fc-08e96-002ea**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.